

Korsgaard: Angaaende Tilslutningsafgiften vil ogsaa jeg henstille, at dette Spørgsmaal holdes ude fra det Problem, hvorom man søger lovgivet i Øjeblikket. Jeg kan ikke se, det har nogen som helst Forbindelse dermed, og jeg giver den højtærede Minister fuldkommen Ret i, at hvis man paa dette Omraade skulde lempe hist og her, vilde det dog være ganske urimeligt at gøre det generelt, lige saavel overfor den Bane, som udmærket kan betale, som overfor andre.

Med Hensyn til Lovforslaget vil jeg gerne have Lov til at konstatere, at der jo ikke synes at være nogen enstemmig Tilslutning i mit Parti til at faa Forslaget gennemført. Jeg tror dog, at den Hær, der synes at være rykket frem imod Forslaget, paa den afgørende Slagdag vil vise sig at være noget mindre, end den synes i Dag.

Jeg maa hævde, at de forskellige Egne til en vis Grad maa afgøre med sig selv, om de vil fortsætte eller ikke. Man kan jo ikke uden videre gaa ud fra, at alle andre end en selv ingen Begreb har om Penge, og naar disse Mennesker — og med Rette — forlanger Sparsommelighed, saa gaar jeg da ud fra som en Selvfølgelighed, at de ogsaa, naar de skal afgøre, om de vil give den fornødne Tilslutning til, at en Bane kan fortsætte, og giver Svaret Ja, har stillet sig selv det Spørgsmaal og koldblodig overvejet, om det, de nu faar for Pengene, er de Penge værd, de giver. Det er nemlig ingenlunde givet, at fordi en Ting giver Underskud, er den ingenting værd for Offentligheden; det er fuldkommen urimeligt at ville drage den Slutning.

Jeg lægger altsaa Ansvaret for, om man vil fortsætte eller ikke, i de forskellige Egenes Hænder, men jeg føjer til, at jeg maaske her og der vil stille dem overfor det Spørgsmaal, om de nu virkelig ogsaa synes, at Banen er de Penge værd — hvis de altsaa ikke selv skulde finde paa at stille sig dette Spørgsmaal. Svarer de saa ja, maa jeg gaa ud fra, at disse Mennesker forstaar Egnens Tarv bedre end selv en Røst eller to fra Viborg.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gerhard Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Nørskov fremsatte en Bemærkning om, at det kun var en Formalitet, naar nogle Baner ikke har afsluttet deres Regnskab.

Nej, det er mere end en Formalitet. Der ligger den Realitet deri, at saa længe Regnskabet ikke er afsluttet, vil Anlægssummen blive delt mellem Koncessionshaverne og Staten, de 50 pCt., eller hvor meget det nu er, der ydes af Staten, vil altid være til Stede. Det er ogsaa Grundlaget for dette Forslag til Hjælp til Privatbanerne, idet man forudsætter, at Staten yder en Hjælp, men at den modsvares af en Ydelse fra Baneejeren. Det er altsaa mere end en Formalitet; der ligger en Realitet deri, som for øvrigt ogsaa Ministeren gjorde opmærksom paa.

Jeg maa sige, at de Spørgsmaal, der her er rejst udenfor Forslaget, kan jo, for saa vidt det kommer i Udvalg, blive behandlet der, men jeg maa anse det for uklogt at rejse vidtgaaende Krav udover det, der indeholdes i Lovforslaget, thi man skulde nødig lægge Sten i Vejen for dette Forslags Gennemførelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Gerhard Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 33 af 28. Februar 1927 om Oprettelse af Sønderjydske Hypoteklaanefond.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6335; Fremsættelsen i Tidenden Sp. 3079).

Sagen sattes til Forhandling.

Hinrichsen: Paa mit Partis Vegne vil jeg gerne takke den højtærede Indenrigsminister for Fremsættelsen af dette Lovforslag. Den højtærede Minister imødekommer derved et Ønske fra de Husmænd og Landmænd, der er Laantagere i Sønderjydske Hypoteklaanefond. Vi kan jo godt være enige om, at Tiden ikke er den allerbedste for Landbruget, og dette føles naturligvis i Sønderjylland, hvor Be-